

Opustil nás pan (Pan!) Karel Gott. A najednou se ukázalo, že národ není vůbec rozdělený, jak je nám zlobně namlouváno především pražskou kavárnou, a že existují lidé, ikony, symboly, které jsou vlastní (skoro) všemu lidu (nejen) českému. A tisíce fanoušků neváhají jet přes celou republiku, případně ze zahraničí, aby se během vymezených několika sekund, stihli památce Mistra poklonit. A další tisíce míří na různá improvizovaná pietní místa po celé republice. „Kdo z vás to má, pánové?“, chce se zvolat slovy jednoho nadutého „klasika“.

Však to také Mistrovi chtějí oslavit různí samozvaní kádrováci, například (jeden a za několik dalších) lžikněz a šaman zloby Al-Halalík. Nic nedokázali, kromě několika kámošů, poklepávající je i sebe navzájem po ramenou, je nikdo nezná, a okopávají alespoň podstavec u rakve, když už ke kotníkům Mistrovým nemohou. Nepatrný oddělek od národa. Nebyl jsem fanouškem K. Gotta, ale jsem fanouškem všech, kteří něco umějí, něco dokázali, někoho rozesmáli nebo něco užitečného vyrobili. A nechápu, proč je někdo spojuje se špinavou českou politikou postavenou na závisti a nešticí se spojovat s politikou lidí v podstatě nepolitické. Antichartu podepsali i pražští kavárníci, seznam lze snadno dohledat, že pane Svěráku, paní Havlová,.....?

Mistře, budete nám chybět!

Čeští disidenti, to je kapitola sama pro sebe. Prakticky všichni se narodili v letech 1969 -1971, někteří možná o malinko později, a tak nám je také prezentuje ČT, bez ohledu na to, že mnozí už vypadají i dost věkem sešle. O jejich minulosti před jejich disidentským narozením se cudně mlčí. Muselo by se přiznat, že jsou to velké komunistické s...ě, které tu po letech 1945-1948 totalitu nadšeně zaváděli, ničili rodiny, kradli (znárodňovali) majetek, zabíjeli odpůrce, či alespoň udávali a naháněli STB sousedy, známé, často i příbuzné. V roce 1968 však vsadili na špatné koně a ejhle, narodili se jako disidenti. Po roce 1989 (a až dosud), by se rádi znovu zmocnili moci nad osudy lidí i společnosti, a mají tu drzost určovat, co je a co není demokratické, kdo je chytrý a kdo hloupý. Jde jim hlavně o tu MOC, o nic jiného jim nikdy nešlo, byť to halili do oblíbených a v každé době módních bla-bla-bla.